

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Horologium aeternae sapientiae

Seuse, Heinrich

[Paris], [zwischen 1480 und 1489 oder um 1485-90]

[Capitulum] xii

[urn:nbn:de:bsz:31-293072](#)

ineffabiliter micātia hilari facie chorusci indumenti splē
didi cātuq̄ iocūdi. O q̄ dulcis intonat̄ voces vre cum
grāp̄ actione dicētes. Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapientia ⁊
grāp̄ actio. honor virt⁹ ⁊ fortitudo deo nrō in sclā secu-
loꝝ ei cui⁹ benignitate p̄tecti. cui⁹ misericordia saluati.
et cui⁹ bonitate in eternū regnaturi sum⁹ tibi laus ⁊ glo-
ria in sclā. Amē. **D**iscipulus. O admiratio īmēsa de-
tātoꝝ. p̄fūditate mīsterioꝝ. oēm intellectū trāscēdētiū ⁊
soli deo plene cognitioꝝ. O quid audio ⁊ video. Quid
deniq̄ in memetip̄ exp̄ior magnaliū dei operū. Mu-
lta quidē glōsa dicta sūt de te ciuitas dei: sed nichil est
ad ea que de te latēt̄ usignia. Oclūs nō vidit nec auris
audiuit nec in cor hoīs ascēdit que de⁹ p̄parauit diligē-
tibꝝ se. Deniq̄ q̄ magna multitudō dulcedis tue dñe
quā abscondisti timetibꝝ te. Vere nūc cognoui qz verus
est sermo quē sep̄ audiuī sup̄ mirabilibus tuis et non
credebā narratibꝝ donec ip̄e veni t̄vidi ⁊ p̄baui q̄ me
dia pars michi nūciata nō fuit. Maior est sapia tua et
glia tua q̄ rumor quē audiui. Beati viri tui ⁊ b̄ti serui
tui qui stāt̄ corā te semp ⁊ audiūt̄ sapientiā tuā ⁊ vident̄
gliaꝝ tuā. iii⁹ reg. x⁹ a. Et nūc rex glie maneat obsecro fa-
mulus tu⁹ hic iuxta te deinceps. nec reuertat̄ i domū suā
Siquidē valde bonū est nos hic eē. Mathei. xvii⁹ a. Audi
q̄lo seruū tuū huiliter corā te p̄stratū ⁊ da nūc lōū ad
manēdū tecū in citate hac gloriosa. **S**apia. Mequa
q̄ necdū enī xp̄leta est huilitas syō. nūdū veit hora tua
Tēpus pugnādi tibi adest nō venit t̄pūs remunerādi. viriliter
age. qz adhuc multa t̄ debent̄ p̄ fide xp̄i certamia.

Determinā quarūdā obiectionū que in p̄cedēti iꝝ. cplō
rationabiliter sunt omisse. **C**apitulū. vii.

Elicem sane hunc locum perhenne beatitudis:
oculo purissime contēplationis. Ideo tibi mō-
stratū noueris. nō vt ibidē pro nūc remaness-

sed ut in oī colluctatioēz aduersitate scias te huc puer-
tere: ac cūcta tibi aduersa tolerabilē sustinē. z vt q̄rulo-
sis ipugnatoribz respōdē valeas dicentibz. Quare via
ipioꝝ p̄speratur z cur deꝝ in hoc mūdo soleat suos ca-
stigare dilectos. Itēq; vt respōdeā q̄rimoie tue quā pri-
de tā feliciter p̄posuisti ztra me dīcēs q̄ ppter amari-
tudinē vie que dicit ad vitā multi inter eos quos cuꝝ
magnō labore dño acq̄sisse gaudebas retroſū abitissēt
Nā si diligenti⁹ inspicias iuenies pculdubio qz res hec
nūmī ſueta eſt. nec tibi ſoli accidisse. ſed z ſac̄tissimis
qbusdā paſbz manifestissimū eſt. Nūquid oēs pſtiterūt
qui per r̄ba mea z apostoloꝝ crediderūt. vel nūqd hac
ex cauſa paulus vas electiois z doctor gentiū in vanū
ſe circuſſe z laborasse pquerit. Quinymo ſtrenuſiſme
diſſerēs vbiq; cū tāto laborez ſollicitudie euāgeliū latif-
ſime gentibz p̄dicauit: eplās misit: z tāq; nutx filios ſu-
os ac nomē ihū corā gētibz z regibus portauit z filiis
israel. Sed quid. Ubi ſunt nunc ephesi. et galathe atq;
chorinthi propter quos ſe tantū laboraffe z plagiſ ac
mortibz ſe frequēter expoſuiffe gloriabat. Aut nūquid
paulus z ceteri apli atq; doctores ideo a p̄dicatione z
aiaꝝ deſtiterūt ſalute. cū perceperūt filios ſuos recalci-
trasse z a pſeudo aplis circuūetos eſſe. Aut nūqd pp̄f-
ea ſegnius egerūt. Nequaꝝ. ſed vbiq; verbū dei diſſemini-
nantes z quod in ſe eſt faciētes. fructū inde puēturum
dīne ordinationi ac volūtati cōmiserūt. Unde habes i
actibz aplōꝝ. iii⁹. g. Et crediderūt inqt quotquot erāt
p̄ordinati ad vitā eternā. Sic nimirumz natura ſagax
arbores frondibus ac floribus ornare conſueuit vt in-
terdū flor tempore nec folium quidē in arbore qđuis
appareat. ſed tota floribus onuſta videatur pulcrisq;
coloribz ac gratis odoribz redolere ſentiantur. Sed cū
ad expectatā fructū productionem ventum fuerit a
plerisq; arboribus hoc qđ ſe pulcre oſtenderat defluit

et perit. vt millesima pars vix manet cognoscatur. Sed et prudens paterfamilias multas habebet in orto arbores propter casum unius vel plurimi a platanis noua non defecit. sed ubi arbor una ceciderit alia subrogare festabit. Ignorasque lignum habet specie. si precisus fuerit rursum virescit et ramis eius pululat. Job. xxviii. Sed et species in die cadit iustus et postea resurgit. publicus. xxviii. Stat sententia eius inobilis qui dicit. Novit dominus qui sunt eius. Propterea ibi. ii. Sed quis cognovit sensum domini aut quod mortali poterit scire qui sunt dannandi vel eternaliter coronandi. maxime ex frequenti mutatione libere voluntatis. vides hunc de reclusorio veluti de Christi consortio auersum a summo bono ruere in infernum. illum autem exire de pestiblo corde quanto aglorumque suorum collegio. Proinde in differenter oibus sermone salutis est ipse deus. Nam quo minus credis gurgite piscis erit. Ideo ubique tibi predeat hamus. Sicque ad multas lupa tendit oues predat ut vna. Gloriosum presumato cursu certamis. gaudia domini sui intrabunt qui centum milibus predicans. vel una animam domino suo reportauerit nec ideo minus gloriose si nullam dummodo feliciter per posse faciat quod faciendum est pro salute. Nempe miles strenuus in certamine comedatur. si constanter et legitime certauerit. etiam si dominus suo non obtinuerit triumphum. Sic et doctor gentium deposita sibi coronam iusticie exultabat non minus quam si oes quos quererat in vera fide et unitate matris ecclesie existisset. Nam nulli dubium hoc quod et experientia quoque docet quia nonnulli doctoris animi plus affligitur dolore et labore ubi se inaniter putat laborasse. quam ubi fructuose se estimauerit egisse. In isto namque gaudens complacet sibi in domino. in illo autem dolens anima sua ad seipsum conturbatur. et insuper toricatis inuidorum faculis vulneratur. Moyses qui a deo electus fuit ut populum suum de terra egypti educeret in terram promissionis. quot putas fuerunt milia quos eduxit. et ecce duo soli de his

peruenerūt ceteri perierūt. Sedeon quē spiritus dñi in
duerat vt populu suū a madianitis liberaret: multos
ad se socios elegerat. vt ptra eos pugnaret. nutuq dñi
apud aquas probati tot milia reiecti sūt. et soli trcceti
viri qui remaserūt cū eo certamini se dātes hostes vi-
cerūt. r̄say multos elegātes habuit filios r̄ solus dauid
in regē eligit. Sic multi reges iudaici populi. int̄ quo
oēs soli tres excelsa abstulerūt. Sic igit̄ per singlā dis-
currēdo iuenies te errasse dū ordine vniuersi pulcerri
mū et nō nisi a dīna sapientia institutū in generatione r
corruptionē r libertatis arbitrii flexibilitate ad tuam
volūtate retorquē voluisti. Proinde de cefo diligenter
caue ne in futurū pusillo aio fias. sicut tūc cū tuos pe-
des. ppter laborē zfractos cōditori porrexisti. r cur la-
borē r dolorē nō respiceret ipaciēti aio ostēdisti. eo q̄
quādā ouiculā per te ab iicio erēptā rursū recidiuare
pmisit. r q̄ nō poti' ipam de h̄ mūdo in sc̄to adhuc p
posito existēte migrare fecit. nec te ac seipz de illo qui
eidem ruine actionem dederat statim vindicauit. Sed
potius cogitabis quantū ego laborauī cum genus hu-
manū redemi: et tamē apud multos parū pfecti. Unde
et tunc quādā celesti illuminatione cū turbato aio me
argueres. talem dñi simplicitati tue habuisti respōsū.
Sufficit discipulo si sit sicut magister eius. Si inqui-
ens sermonem meum non seruauerunt: nec vestrū ser-
uabunt. Recole q̄ in celestibus castris lapides viuos
honoze r gloria p̄cipuos non nisi tunisionibz pressuris
multipliciter expoliatos vidisti. Sed forassis occulta
cogitatioē p̄dictis obuiare p̄tendis. afferēs aliter fuisse
olim atq̄ aliter nūc. eo q̄ in his extremis p̄ibz caritas
nūc refriguit. r q̄ pp̄hē sc̄ti mortui sūt. multiplicataq̄ se-
mala in t̄ra. fidelcsq̄ diuersi puerse viuētes. ppter mul-
tos retrahentes diffciliores sint ad querendū p̄eliuio-
res vero ad recidiuandū. Ideoq̄ a tali fructificatione

cessandū esse. Ad que ego. Quāto appinq̄te mūdi ēmī-
no hoīes periculosis deficiūt et deteriorātur tāto plus
indigerēt ut feruēti aliqua doctrina et grā renouarent
Et q̄to dānabilius pphete seti et amici dei obierūt fal-
sos pphetti loco eoz surrexerūt. tanto magis necessari-
um est feruēde docere. et pro veritate iā dormitāte aīam
ponere. falsos aut̄ pphetas appello oēs qui quod ver-
bo dicūt facto cōtradicūt. Sicut qui docēt auariciam
fugiendā et ipsi pecuniā sitūt totis viribus vel visceri-
bus qui clamāt mūdi gloria m spērēdā. et ipsi toto cog-
namine vanos querūt honores atq; pphotiones. Qui
dogmatizāt curiosa abiciēda. et simplicita esse sectāndā
ipsi vero curiositatē excessiue deseruūt. Et vt de ceteris
taceā vīdeas plerosq; tantā querere in vestibz cultura
quas sancti patres ad simplicitatis et inoentie signū
ferre suis posteris mandauerūt vt nō minus q̄ singlā-
ris pōpe ymaginē preferre videātur. Vīdeas hunc ey-
rothecas habentē in manibz et calceos strictos atq;
rostratos et quasi ad saltādum aptos in pedibz. Alios
vero portātes tunicas nouitate quadā dissoluta figura
sc̄lāri deforatas. manicas cīsas et adeo strictas vt adeo
brachia nō nisi cū magno labore possint subitrare Ta
bulas eburneas depēdētes. zonas sericas fulgentes. et
cēta sīlia que levitatē aīmi et dissolutionē oīdūt. volen-
tes p̄ hec placē mulierculis et displicēt deo honestisq;
plos. De hac matia tractat̄ in lib^e de eruditioē religio
sc̄z magri hugonii de sc̄o victore. Quid putas cogita-
bit̄ hi ad quos tales pphē p̄ eoz iſtructioē mittunt̄ cū
eos viderint nō veniētes in saccis. velut antiqui pphē
te fecerunt. sed cum offendiculis multis. Spernendi
vitq; erunt. dicturq; eis illud prouerbium. Medice sa-
na te ipsum. Luius enim vita despiciatur ait beatus gre-
gorius. consequens est vt eius doctrina despiciatur. O
quotiens et quanti deridebūt illos. nec īmerito res enī

est digna risu. Erubet se syon alt mare. dicitq; eis hoc
quod dixit demō cuiusā monacho qui tēptabatur de lō
go pallio portando quod cū habere nō posset. matta p
pallio in duebat. At dyabolus sedēs retro sup caudam
matte quā post se trahebat dixit fratri **O** monache si
plus posses plus vtiq; faceres. Mirū nō est si litigant
seculares infeliciter pro iperio dū hoībus abiectis tan
ta lis est de paupere regno. Qd si hec curiositatis abu
sio in solis esset subditis facilē succurreret. Nūc autē et
multi qui ceteris verbo & exēplo pire deberent. aliosq;
arguere. hoc ipz facere ac defendē nō veren. hoc ei qd
arrogatiē vel curiositatis est. honestas vel vtilitas esse
ab illis varia ratione p̄tēditur. dū hoc vel gratis dat
vel diu durare probatur. Sed prohdolorz hec est prude
tia secularis sapia aialis vel dyabolica. dū vtilitas tē
pozalis bono pfertur spūali. Quid igitur faciet pussil
lus grec. sex scilz femine cū viderit viriles aimos ad
tales nugas deductos. vtiq; dū cecus pask̄ per abru
ta graditur: necesse est vt in p̄cipiciū grec sequat. Anti
quit̄ nō solū siebat exhortatioēs de necessariis ad salu
te. sed toto posse opa erogatiois extollebātur. & hec pie
tatis exercititia fidelibz suadebātur tamq; ea que saluti
necessaria comodi acq̄rebātur. & acquisita p̄seruabant
Nūc vero plerisq; talia silētio transeūt timētes si aliud
lingua q; vita sonaret notā in honestatis incurreret. Et
qd dānabilius est ea facientibz ac suadentibz molesti
as inferre nō desistit. Sic et ieremias sancta auersioēz
Israēl propter petā in primo futurā predicēs dū cathe
nā lignēa iussu dñi eis obtulisset. vt facilius ad peniten
tiā monēt. falsi pphete obstiterūt et eū miltis afficiētes
iluriis cathenās lignreas p̄fregērūt dicētes. pax. pax. & n̄
erat pax. De hō optie pphāuit q; dicit. Ecclastici. xix°. a.
Qui mīma negligit paulatī defluit. Et hūc flebilē defec
tū iueis nō solū in his q; velut aqla ceteris i cognitioē

altius volasse cognoscitur. sed et verissime in vitulo tipico. qui se specierent humilem seruile psoam ostendere posse uerat. Eo piosissime in leone quod rugitur clamoribus aures catulorum suorum implere dicitur in eorum suscitatioem. Quartum autem ait auctor mistice acceptum secundum hominem diutina defectio est in timore infirmatum est ut de eo despet. qui tam manifeste videtur. quod sibi illicita licet cuncta et absque timore abulet post cordis sui desideria. Leta quoque creature in atris et siluis seorsum et morantes. curiosaque ac vrbibus renuciates sclares urbanitates resumere et induere tam studio se quam pycnose incipiunt. ut iam per dolor vir sit locum diffugiendi cum appinquantem mudi terminio umicus homo rethu suum expadere et ziania seminare nimis festinet. Beati prouersus mortui quod iam in domino mortui sunt vel moriuntur. Apud .xviii. c. Recole factum quod accidit cuiusdam ex predictis. qui dum exhortationes salutaribus hoibuscum faciendo exclamaciones faceret non modicam. de hoc scilicet quod caritas et affectus hominum multorum ad deum et sanctos eius defecisset quod Christus suam magdalena ultra in mundum non inueniret. que sibi tot obsequia faceret. ut olim quomodo post completum sermonem quedam domicella ipsum adiunxit. eiique substomachando dixit. O frater si maria nunc sicut olim inueniret suum Christum utique Christus nunc quoque sicut olim inueniret suam mariam. Intendens quod si quidam de predictis prophetis essent sicut deberent: adhuc essent qui eos cum omnibus deuotione susciperent. Porro dum hanc puram veritatem que vicia palpare non nouit. teneperate constanter profero. video te mente consternatum rimentem forte hec que tecum secrete conservo. dum ad aures eorum qui talia agunt peruenient negligant. aut certe minus graviter recipiantur. hoc est ergo quod displicet. tecum reprehensibile redidit quod nimis timido es in his que multis predesse possunt. Quid enim prophetam aut sacrificatorem in utero non es. Sed quid homo peccator et armatur vellicans sycomorus veritatem missus ab eo qui potestate habet

Quare formidas. Et si vanis ac dissolutis displicebis,
enī multis q̄ i leuitate at nō abulant. sed secūrū sāctoz isti-
tuta patrū honestez̄ sāt placebis An q̄ris adhuc placē
hoib⁹. Sal. p. b. Ite dico quidē nō singlāritates app-
bās. sed cōmuni incedēdū esse via attestas. Sed heu h°
ipſū qđ singulare olim fuit nūc cōe incipit esse. et quod
nūc singulare est. quondā erat cōe. Nec debet prudēs
discipulus ideo a ceptis desistē. quia causaris te audiē-
tes nō habere. Itē q̄ hic sermo meus nō capiatur i eis
eo q̄ nō cōtineat questionū subtilitates aut sermonū p-
se loquētiū vtilitates tpāles. que sola iam tāq̄ honoris
pmotiuā vel tpālis comodi lucratiuā carius āplectun-
tur z in visu a multis habētur allis neglectis. Presens
aut̄ volumē solū cōtineat lamētatioēs z carmē et ve. q̄
mētes viciis torpētes excitāt. z corda sursum subleuāt;
et diuina. En̄ ezechielē dñs mittit ad populū dure cer-
viciis dicēs. Ipsi nō audiēt te qz nolūt audire me. Eze-
chielis iii. a. Mittitur sāctus pp̄heta et tñ anteq̄ mitta-
tur se nō proficere predicator. vbi et dñi pietas ppen-
ditur qui vult oēs hoies saluos fieri. P̄ia thi. ii. a. Et
ad agnitioēz veritatis ventre. ac remedis salutaribus
nō carere. Judeoz quoq̄ duricia reprehēditur qui bñ
sictio dei igra ti in sua obstinatioē permanerūt. Atten-
de nichilomin⁹ theremīa pp̄hetā qui cum librū legis
domini scripsisset et a rege nequaq̄ acceptatus sed sca-
bello scribe sciss⁹ i ignē missus fuisset pro tāto nō destitut
sed huic alium iussu domi scribendo continuauit. Qđ
si nec istud attēdis saltē iuxta p̄filiū cuiusdā sapientis ē
meti p̄ tuosq̄ caueas si aures surde st̄ cefoz. Sic igit̄ ab
ūcio mūdi diūsi hoies st̄ z amici dei mīta adisa paciēt
sustinetes p̄mla q̄ vidisti meruerēt etna: modo coronat̄
z accipiūt palma. Datet ḡ ex p̄missisq̄ bonū sit seruire
deo magis q̄ mūdo z iocūdū amare celestia p̄manētia
q̄ frēstria p̄sa. **D**iscipulus. **A**d hec oīa virtutē meā

multū excedētia qd respōdeā oīno nō habeo nisi q dī-
gitū ori meo suppono. et īperfecti mēū tue benignissi-
me volūtati et pfectissime maiestati cōmitto. hoc solum
subinferēs de tua grā q stulti sūt qui amorē tuū p̄ciosi
ssimū et amorē mūdi vanissimū adiūcē p̄parare tēptat
Nā velut ignobiles in sentibz esse pro delitiis p̄putant
cū et ratio eoz vana sit eo q multitudine tali hāc scilz
mūdū diligentū amorē ipsius appbare. et e cōtrario ex
paucitate tibi amore perfecto iūctoz amorē ip̄probare
nittitur. probdolor ceci sunt duces cecoz. Magis enī
ex hoc oppositū q p̄positū probatur faciliter. dū constat
multitudinē nō ratione rei sed magis duci affectū ior-
dinato. Tū etiā q stultoz infinitē est numer⁹. Ecclias̄tēs
l. d. Item aurī gēmaz̄ p̄ciosaz̄ raritas ferri vero lapi-
dū q ignobilū copiosa multitudō. Errasse p̄inde nimi-
un cognosco et cordis cū dolore accuso meipz eo q mi-
nima quoq laboris exercitia p̄ salutē p̄ximī facta fili-
tū p̄deraui. et q ipatiēs fui i aduersis. O q misericor-
diter parcis cū hic aduersa t̄buis: et q̄ sevē irasperis
cū semq p̄spers elargiris. Amabilis est valde tua paf-
na correctio. Quē enī diligis corripis. et quasi pat in fi-
lio cōplacet tibi: nullus cōquaerās q tuoz̄ sis oblit⁹ t̄bu-
latoz. Quin poti⁹ obliuioē eterna oblit⁹ es. qbz ad mo-
diciū parcis. bona eoz quēdam modica remunerando
sed eos i eternum damnabis eoz mala opera sine fine
puniendo. Dignū igitur valde est vt hic aduersitate cō-
tinua premātur quos tātis miseriis carere et tā imēsa
gloria possidere decreuisti.

Qod vīle sit seru dei in hoc mūdo multas sustinē tribū-
lationes. Et de patiētis. Capitulū. xii.

Consolamini cōsolamini pple me⁹ dicit deus
vester. ysaie xv⁹. a. Anim⁹ quidē spiritualiter
egrot⁹ mūdanisq̄ varietib⁹ plusq̄ oportuit
opp̄situs vel subiect⁹ dū noctē adūsitat̄ post